

ORADEA-MARE (NAGYVARAD)

10 Maiu st. v.

22 Maiu st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.

Redacțiunea în

Közép-utca nr. 395.

Nr. 36.

ANUL XVII.

1881.

Prețul pe un an 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 5 fl.; pe
de an 2 fl. 70 cr.
Pentru Român'a 2 galbeni.

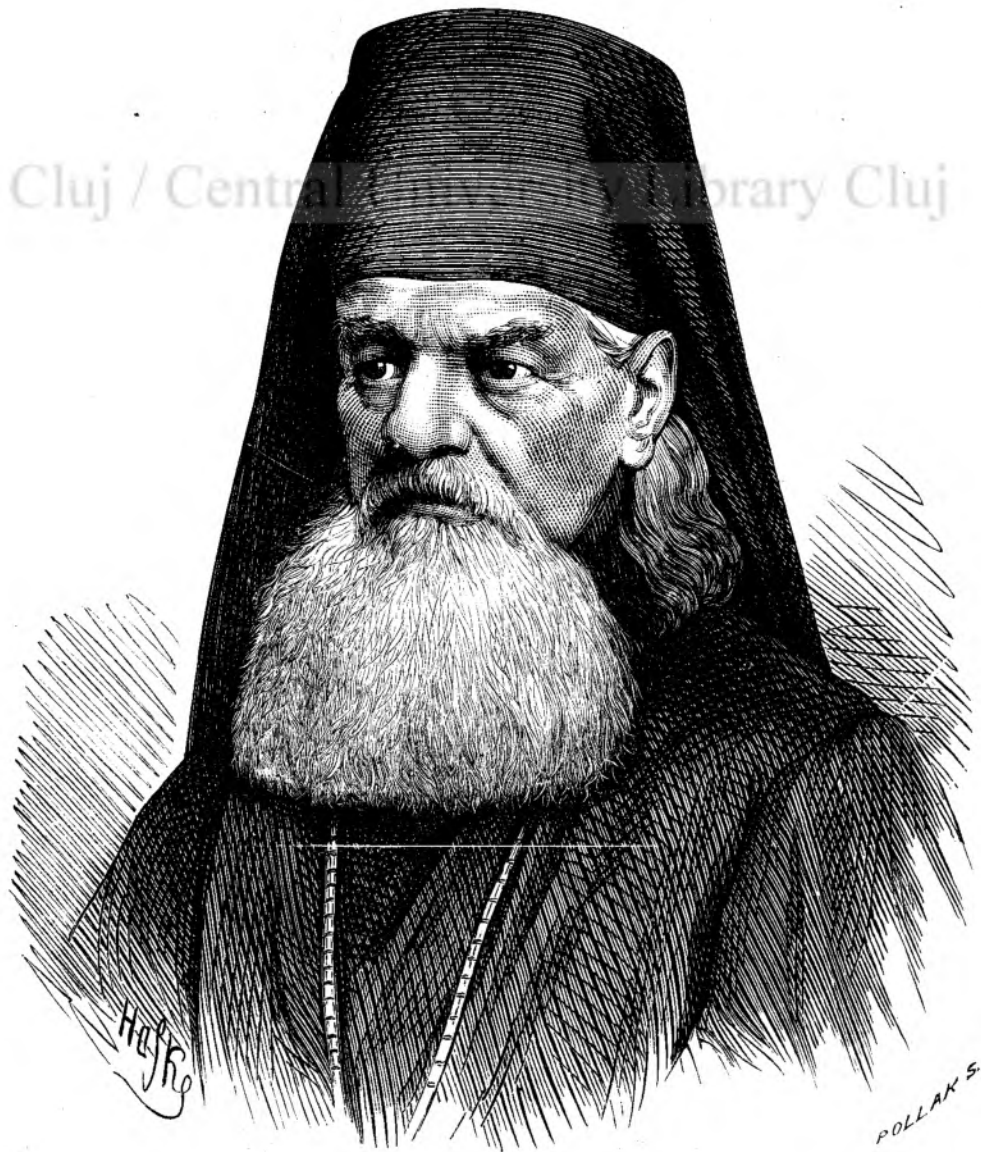
Procopiu Ivașcovicu.

În nrl trecut publicaram scirea, că Procopiu Ivașcovicu, fostul episcop de Arad, mai apoi arhiepiscop și mitropolit în Sibiu, ier în urma patriarce la Carloveț a încetat din viața. Pozițiunea înalta ce acest barbat a ocupat în biseric'a gr. or. româna ne împune dator'ia d'a dedica memoriei sale câteva șire, drept cadra pe lângă portretul seu din nrl presinte.

El s'a nascut la 1809, în comun'a Deliblato din confiniul militar banațesc, unde parintele seu a fost preot. și-a facut studiile elementare în locul seu natal, le-a continuat în școlile din Cabinul - de - jos și Verșeț, și în etate de 12 ani intră în gimnasiul din Oravița, unde termină trei clase, de acolo se duse în gimnasiul sêrbesc din Neolanta și aici termină cursul gimnasia, ier la 1828—29 făcâ cursul filosofic la Késmárk.

Alegându-și carier'a preoțesca, studiă cursul teologic de trei ani în seminariul din Verșeț. La 1833 merse la Sárospatak să frecventeze academi'a de

drepturi. Încheiându-și studiile, fu aplicat în cancelari'a mitropolitana din Carloveț, și remase în asta calitate până la 25 junie 1835, când intră în statul monacal în

Procopiu Ivașcovicu.

manastirea St. Basil dela Görgeteg. Inse anca tot la finea acelu an fu rechiama in curtea mitropolitana, și i se dete un post in preoțimea din giurul mitropolitului-patriarc.

Atunci patriarcul eră renumitul Stratimiroviću; acesta numi pe Ivașcoviću protodiacon și profesor de teologia. Tot pe timpul acela petreceau la curtea mitropolitana: protosincelul Arzen Stoicoviću, actualul episcop de Buda și protodiaconul Andreiu Șaguna mai târziu episcopul și mitropolitul din Sibiu.

Urmatorul lui Stratimiroviću, mitropolitul Stancoviću il numi archidiacon; ier patriarcul Raiasiću la 1843 il inaintă la gradul de sincel și in urma de protosincel, și la 1846 il numi archimandrit al manastirei Crudosel, unde zac osemintele celor mai renumiti barbați serbi.

Acolo Ivașcoviću petrecu șapte ani, și la 1853 fu numit episcop al diecesei române Arad. Doue-deci de ani ocupă densus acesta demnitate. Într'aceea înființându-se mitropolia gr. or. româna, la 1865 dieces'a Aradului se anectă la acest'a. La 1873 murind archiepiscopul și mitropolitul Șaguna, congresul din Sibiu la 28 august 1873 il alese archiepiscop și mitropolit român.

Dar abia își ocupă scaunul, când și congresul serbesc din Carloveț il alese patriarc. Densus primi acesta alegere și la 18 august 1874 fu instalat in nou'a sa demnitate.

Inse betranețele lui, dar mai ales niște cause politice îndemnara pe guvern a-l pune peste câțiva ani in pensiu. În tomn'a trecuta Ivașcoviću se și mută din Carloveț la Biserica-alba, spre a petrece aici restul zilelor sale, ceea ce nu se lungi mult, căci morțea i stinse firul vieții la 11 l. c.

I. H.

315 maiu 1881.

Și lanțurile grele pe brațu-i ruginise...
Spre gróp'a ce dușmanul, ridënd, i pregatiá
El ochiul stins aprópe cu jale-și așintise
Și 'n cel din urma gemet, vai! glasu-i se topiá!

Când un fior naprasnic cuprinse 'ntrég'a fire,
O rađa 'nviatóre vesduhul fulgerá
Și vocea Libertății prin lumea in uimire
'Deștěpta-te, Române!' resonator tuná.

Mai crede-va 'n vięta cel gata de 'ngropare?
... Cercarea de pe urma!... privirea-i a 'nviat
Și pieptul lui se umfla... departe lanțul sare,
Cu spaim'a 'n suflet fuge dușmanul rușinat.

Voind a ta scapare minuni facut-a cerul;
Române, ia aminte!... nu cumva brațul teu
Din nou se se înmóie și se primésca ferul —
Pe cel laș il uresce chiar bunul Dumne-
deu!

Andreiu Bârseanu.

Valea Rocnei în Transilvani'a.

— Schițe de caletoria. —

(Urmare.)

Dar se întrăm in materia!

Amă spus'o anca la început, că ținutul valei Roena este un ținut muntos, acela e scaldat prin apele cris-

taline a Someșului, a isvorului băilor, a Anieșului, a vlei Cormaia, a vlei ce vine dela vârful Runcilor, și trecând pe lângă scaldele minerale dela Sân-Georgiu se revêrsa in Someș, a vlei Rebra, a vlei Lușa seu Lușana, care se revêrsa prin Rebrășora in Someș luându-și începutul din dosul Bucalului la piciorul muntelui Alessei, a riului Salauța, care-și ia începutul seu prin două ramuri mai principali, una din dosul Fiecelului și fruntea Poenei, dela vârful plopilor in partea nord-ostica a Carpaților nordici transilvani, ier ceealalta din partea ostica a muntelui Cibleş, și in urma a vlei Cibleşelului și a riului celui mare, dintre care ramur'a Cibleşelului vine din muntele Cibleş pe la comun'a Gaureni, ier ceealalta prin comun'a Plaiu și Poieni, și ambele ambinându-se din jos de comun'a Zagra, trecând prin comun'a Mocod se revêrsa in Someș.

Tóte aceste văi de munte se revêrsa prin termurul drept al Someșului in același, ier din partea stângă, Someșul primesce singur numai riul Ilva și Leșul, cari curg din partea Carpaților ostici transilvani, cari despart ținutul Rocnei de al Borgoului.

Valea Someșului pâna sus la Ilva mica este mai deschisa, mai larga și șesul este preerat cu frumoși agri, in cari se sémèna mult cucuruz seu papușoiu, cânepa, in, grâu, secara, oves și cartofi, ier de aci in sus strimtorându-se, semenaturile de hirișca sânt in prevalența, și la Rocna largindu-se șesul, aci anca afli semènat cucuruz, cânepa, oves și cartofi, dar aci paré că te afli intr'un basen mai mare incungiuarat de batilele cele mai formidabile, pentru că munții și piciorerele acelora se apropia pâna in nemijlocit'a apropiare a opidului, și par' că Dumneđu a ales locul, unde se-și așede stramoșii nostri capital'a cneziatului român.

Câmpurile și fenațele cele pline de flori alpine, dau ținutului întreg un aspect pitoresc, ier vârfulurile delurilor fiind acoperite cu paduri de fag, cugeți că tot atâte coróne completeza frumuseț'a acestor plaiuri desfetátore.

Pamèntul agrilor consta in cea mai mare parte din consistența arinósa lutósa, care aréta că acesta este mânata de torentul ploilor prin piraie in jos la șes, unde alinându-se și amestecându-se cu consistența prundósa, constitue locurile cele mai bune, deca economul se îngrigesce la timpul seu ca se le îngrășe și prin acestia se potèntieze humul, care este puterea creatóre și hranitóre a tuturor vegetațiunilor.

Numai padurile ne dau óre cum tristul testimoniu, că românul anca nu a ajuns a înveță ca se prețuiesca și acesta parte din avuț'a naționala, pentru că acele sânt in unele locuri estirpate de tot, ier in alte părți tare rarite.

Aflându-se caletoriul in Rocna și vedënd trunchiul turnului celui mareț de odinióra dela biserica româna de acolo, și care mai esista anca intru a trei'a parte a turnului din 1241, trebuie se admire grandiositatea acelei cladiri, pentru că pe lângă tóte că a fost espus vijeliei timpurilor in decurs de peste șese secoli, stă și astadi ca o marturia doioșa, spunându-ne cât eră de fainic, când sclipiá crucea de pe vârful lui.

Giur-impregiuorul turnului se redica mai multe demburele, sub a căror vel dureros zac ósele acelor români, cari au cađut in lupta cu barbarii. Desgropând cineva aceste coline de trista memoria, ar puté incarcá mai multe sute de cara de óse de om anca bine conservate și albite numai de lungimea timpului.

Biserica românesca de acuma consistând numai din a trei'a parte a bisericei de odinióra este totuși atât de spațioșa, cât póte cuprinde in launtru seu peste 1000 de ómeni, și spațiu care desparte biserica de turnul cel vechiu și ruinat compunënd óre cândva biserica întrega, iți dá a crede că aci au ascultat adese

ori rugăciunile preotului românesc peste 10,000 de oameni! Astăzi ne rămase numai acea mângâiere, că aci în altariul cel ve-hiu românii mai pot laudă numele lui Dumnezeu tot între acele ziduri stramoșesci, unde s'au închinat și protoparinții nostri tot aceluși Dumnezeu care ne-a protegiat până în prezent, și nu amă fost isgoniți de acolo ca din multe alte locuri, buna ora ca din biseric'a cea rom. cath. din Abrud, care încă a fost ore-când biserica românescă, iera pe timpul reformației alungându-se românii și lipsindu-se de proprietatea lor, s'au încuibat cei ce avea puterea în mâna, ier mai târziu au fost și ei delogiați de acolo și biserica prefacută în biseric'a rom. cath.

Din jos de Rocna, la o distanța de o jumătate de ora, ajungem la scadele minerale dela Anieș seu după cum se numesc de un timp încôce, forte nepotrivit Dombhat, cari aparțin proprietății fondurilor școlare granițieresci din fostul al II-lea regiment românesc de graniția, cumperându-le dela famili'a contelui Bethlen, dar cu rezervarea dreptului de servitute pentru famili'a bethlenescă, de a-și avé locuința gratis în sesonul de scaldă.

Aceste băi minerale au fost cunoscute chiar și pe timpul anticilor romani, pentru că pe timpul colonelului Luxetich s'a aflat mai mulți numi romani de pe timpul imperatului Fl. Constantin vulgo Chlorus dintre anii 292—305, pe a cărui cap fiind coróna de margaritare pe una parte se afla inscripțiunea D. N. Constantius P. Fr. Aug. (Dominus noster Constantius Pius Felix Augustus) ier pe partea adversa Votis XXXI multus XXXX Sirm (iun) de pe timpul lui Gal. Valerius Maximus vulgo Daza din anul 305 și de pe timpul lui Maxentius și Romulus din anul 366 p. Chr. cu inscripțiunea: Imp. Caesar Maxentius P. Fr. Aug., ier pe partea adversa: Conservatores Urbis Suae.

Acești numi, 46 la numer, fiind adusi la colonelul sus numit, fericitul meu tata Teodor Bașota, carele a fost în anul 1848 comandantele calareșilor formați din granițerii vechi, numiți de regula „husarii lui Bașota” și cari au făcut acele servitii cu caii lor proprii, până la batali'a din febr. 1849 dela Borgo-Prund, a compus o scriere asupra lor, care mi-a ramas mie.

Ce s'au ales de acei numi, nu-mi este cunoscut. Se pôte că colonelul Luxetich i va fi stracurat cătra Croați'a, pentru că și el eră croat, fără ca să mai afe demn de adnotare, că la și în apropierea scaldelor dela Anieș s'au aflat numi romani, și încă de pe un timp, când legiunile romane trecuse de mult în Dacia Aureliana. Înce o proba, că poporul roman nu a eșit cu legiunile, ci a ramas aci ca să ne pastreze noua patri'a ce o cucerise betrânii romani.

(Va urmá.)

Vasilie Bașota.

Discuțiunea ortografiei rom. în Academia.

(In sedinti'a XX, la 30 martie (11 aprile.)

(Urmare.)

Dl Hașdeu declara că, a scris până acum și scrie încă cu é și ó, nu inse pentru vre-o rațiune lingvistică, care nu esista, ci curat numai ca o facilitate așa dicând stenografica în loc de două litere ea și oa.

Dsa recunósce inse, că scrierea oa și ea este singura justificată prin istori'a limbei, căci a în oa și ea nu e o escrescența a lui o și e, și nu are a face cu diftongirea vocalelor latine scurte accentuate la neolatini din occident, ca în uomo, buono seu bueno etc. ci este un adaus din afara, analog cu intercalarea vocalei în limbele celtice, adeca ceea ce gramatic'a celtica ne dá ca „regul'a armonisării a două silabe cu

vocale eterogene”. La Români a se intercaléza între silab'a cu o tonic și silab'a urmatóre cu á seu e, între silab'a cu e tonic și silab'a urmatóre cu ä. Casul când se nasce ea înainte de o silaba cu e nu e general și se datoresce unei pure analogii. Vocal'a a dara în oa ea are dreptul de a fi espresa în scriere. Oa totdeuna a're scris în tóte dialectele române prin două litere. Ea se gasesce descompus în elementele sale constitutive în sub-scrierea reprezentantului român la consiliul dela Florența protopop Négoe, care iscalesce cu litere grecesci *Νεαγόγγο* ier nu *Νιαγόγγο*. Cu tóte astea din motivul stenografic despre care a vorbit, dl Hașdeu va primi bucuros scrierea cu é și ó.

Dl Babeș dice că compromisul între etimologiști și fonetisti s'a făcut din capul locului cu intențiune ca prin regulile adoptate de Academia să nu se prejudice desvoltarea ulterioara a limbei și respective a tonurilor. Deci pune întrebarea: ore sunetele de astăzi, și anume diftongul în cestiune, sunt tonuri ficsate în limb'a noastră? Dlui nu admite acesta; ci crede că aceste sunete, chiar prin diferitele provincii române, se pronuncia în mod forte diferit dela o-a și e-a pe deplin espres până aprópe de disparițiunea lui a și rămânerea lui o și e accentuat. De exemplu Români din Banat nu dic șarpe, ci șerpe, ier cei dela Crișuri în moarte, poarta abia și forte puțin fac a se audí a. Deci ori-care și ori-cât de erudite ar fi argumentele teoretice, aci vine a se considerá practicabilitatea. Prin scrierea tonurilor de cari ne preocupăm în ea și oa se prejudica desvoltarea viitoare, ficsându-se aceste tonuri, pe când simpl'a accentuare prin a lui ó și é rămâne libera desvoltarea. De aceea se reserva a supune un amendament asupra propunerii acesteia.

Dl Urechia ia cuvântul ca să întimpine unele aserțiuni ale dlor Chintescu și Negruzzi. Dl Chintescu nu admite modul de argumentare al dlui Urechia, dicând că ea și oa sunt diftongi și că pronunțarea lor este ea și oa. Dl Urechia se refera chiar la auđul membrilor Academici și chiar la vorbele cu é și cu ó ce dl Chintescu le-a ales ca exemple. Și apoi mai mulți din preopinenti au amintit același lucru, că cel puțin e e diferit pronunțat în Banat, Ardeal, peste Olt, în Muntenia, în Moldova, și în tot cazul nu este nici ea ca diftong nici e-a. — Dar dl Chintescu dice că unde am ajunge deca am face semne speciale pentru fia-care diftong? D'acea nici n'a cerut dl Urechia semne pentru toți diftongii, ori mai bine pentru tóte sunetele speciale, dar nu mai puțin acesta e un ideal și în vedere cu el nu-i convine pentru că nu nu-l avem întreg acel ideal să pórđa și ceea ce din el este deja realizat.

Cât privesce argumentațiunea dlui Negruzzi, dl Urechia dice că este și dlui fonetist, dar nu până unde ajunge dl Negruzzi. Ca fonetist inse înțelege și dlui că transcrierea grafiei cirilice în grafi'a latina să aiba în vedere tocmai idealul fonetistilor, de a avé semn pentru fia-care sunet și tocmai de aceea se mira, că dl Negruzzi nu primesce semnul é și ó. Nu înlocuim cu é și ó nici o litera cu accentul, care, de sigur, nu face asemene servicii, ci arata alterarea sunetului e și o. Nu ve convine accentul? puneți ori-ce alt semn, nu împórta. Nu este inse esact, că é și ó n'au semne proprii în vechi'a scrisóre românescă. Cine nu scie că stramoșii noștri aveau litere proprii aprópe pentru toți diftongii, și că însemnau în câtva și alterarea sunetului vocalelor întrate în diftongi. Bine face dl Negruzzi că ne trimete la vechile deprinderi grafice, dar acele tocmai fac să nu se țina în picóre tes'a dsale: am avut în limba semnul sunetelor é și ó și eu le conserv.

(Va urmá.)

S A X O N

Calindarul septemănei.

Dia' sept.	st. v.	st. n.	Numele sântilor și serbatorile.	Sorele resare	Sorele apune
Dumineca	10	22	Sf. Ap. Simon Zil.	4 22	7 39
Luni	11	23	S. Muc. Mochie.	4 21	7 40
Marti	12	24	Par. nostru Epif.	4 20	7 41
Mercuri	13	25	St. Mța Glicheria.	4 19	7 42
Joi	14	26	Mucenicul Isidor.	4 18	7 43
Vineri	15	27	S. Par. Pachomie.	4 17	7 44
Sâmbeta	16	28	Par. Teodor.	4 16	7 45

MESA DE CĒTIRE.

— „O pagina din istoria contimpurana a României, din punct de vedere economic, medical și național“, de dr. C. I. Istrati. Bucuresti 1880. —

Este mica și progresăza încet literatură noastră în proporție cu literaturile altor națiuni. Afara de acesta nu conține opere de acelea cari în adevăr sê merite a fi înregistrate numai decât în catalogul de literatura ca cărți bune. Multor le lipsesce acest atribut, și cu tôte aceste figurăza de opere însemnate și de valoare literară. Acesta provine de acolo, pentru că noue ne lipsesce o adevărata critica, care sê cerna prin si' a ei ori ce op literar ce apare, sê-l esamineze și sê-l analizeze cu sciința, obiectivitate și serioșitate.

Alte națiuni aũ organe speciale pentru critica, pentru recensiune de tot felul de cărți literare, care împregiurare este foarte favoritoare pentru prosperarea și purificarea unei bune literaturi, pentru că o critica buna are menirea de a scôte lamură unei literaturi, acesteia ai imprime sigilul bunătății, ier operelor rele are sê le dee locul uitării și al neconsiderării.

Critică este barometrul spiritual al unei națiuni și este de necesitate absoluta pentru o literatura serișoa și solida.

Cu parere de reu trebuie sê marturisim cumca această critica lipsesce la noi. Opere de mare valoare literare sũnt primite în lumea literara cu asemenea interes, în asemenea categoria ca și cele mai primitive încercări literare. Ma de câte ori nu se întempla cumca cărți de pușina valoare literara sêu chiar fãra de nici o valoare literara se bucura de un mai mare favor și mai caldușose recomandații la public, ier despre opere de prima însemnatate literara abia se face o mica amintire într'o notișia jurnalistica, sêu dora nici această nu se face. Romanșuri traduse din l. francesa sêu germana se trec cu mule fia acele ori cât de reu traduse, ier cărți originale românesce, fia acele ori cât de valorșse, abia se trec cu decile. Jurnalistică noastră, de câte ori apare câte un op literar, abia face câte o notișia bibliografica, cât se pôte de seca, ma multe organe publice nici această nu o fac, pe când datorinș'a lor ar fi de a introduce o critica buna și sãnetșoa și prin această sê contribue la prosperarea unei literature dẽmna de numele nẽmului românesc.

Ar fi timpul sê ne reculegem și pe acest teren!

Am amintit aceste ca introducere, apoi vin a te rugă dle redactor, sê dai loc în colșnele jurnalului dtale unei scurte dări de sema despre un op aparat nu de mult la Bucuresti.

Sũnt câteva septemãni decând un amic imi trimise un esemplar din opul dlui dr. Istrati „O pagina din istoria contimpurana a României“ pe sêm'a biblio-

tecei Mariane, carele imi đice între altele următoarele: „Lucrarea întręga respira o cugetare adevărat românesca. Autorul este un tiner precum rar se gaseșce pe la noi (Români'a), un român neș...“ Esemplarul ce l'am primit este a 4 pentru care autorul a primit bani, dar gratis a împarșit pâna acuma peste 300 esemplare.

M'am apucat a ceti această carte și marturisese cumca nu me puteam desparșit de dẽns'a, și nici m'am desparșit pâna nu am terminat'o.

Când am sfērșit ultim'a pagina, am đis în mine: în adevăr această este o lucrare de mare preș, o lucrare ce ar trebui sê o cetesca toți carturarii Români fãra deosebire și mai ales toți preoșii, toți dascalii (institutorii), toți funcșionarii etc., o carte care în cele mai multe părș se pôte aplica și la Români de dincșce de Carpaș.

Di Istrati și-a cãștigat un mare titlu la regenerarea nẽmului românesc. Cartea dsale este una din acele pușine cărți cari se ocupa de vindecarea fisica și morala a poporului românesc. Ca medic consciinșos își ia de problema, nu un individ bolnav și pe acesta a-l diagnosă și vindecă radical, ci pe întreg poporul românesc (din Români'a). Constata starea fisica și morala nemulșamitșre, constata cu statistică la mâna decrescerea populașiei române, și în paralel crescerea elementelș straine și în specie a ovreilor.

Autorul tracteza o tema de primul ordin, o tema ce trebuie sê servesca de base la toșii poșiticii, la toșii șmenii de bine ai României. Cei ce voiesc seriș prosperitatea nașunii române și voiesc sê o conduca la realisarea aspirașilor sale, trebuie sê-și încẽpa resolvirea acestei mari probleme de acolo de unde a început autorul.

Vișorul României este atẽnator dela o buna resolvire a cestiunilor economice, medicale și sociale a poporului român, dela crescerea populașunii și ameliorarea starei acesteia. Aci înșeleg a poporului rustic, carele este inim'a vitalitășii române.

Este o împregiurare fericita, căci în timpul din urma aũ început mai mulși barbaș de erudișune și de inima a sulevă aceste cestiuni. Astfel o facũ dl Ion Ghica, P. S. Aurelianus, dr. Agappi, dr. Obedenaru, dr. Felix, I. Bibicescu ș. a.

Dar sê trec la studiul dlui dr. Istrati!

Dupa o espunere sinoptica a mai multor tractate arata prin date statistice decrescerea populașunii române, pe când populașiunea straina cresce și âncã în o proporșie matematica înspaimântatșre, cu deosebire a ovreilor.

Nicairi nu este escendentul mai mare ca la noi.

„Sũntem unici în felul nostru, — esclama autorul. „...nici copii, nu stringem nici capitaluri, nu avem nici buna stare! Noi ne ucidem pentru a se desvoltă alșii... pe mormẽnșul nostru. Sê cugetãm!“

Da, bine đice autorul, sê cugetãm și âncã cu tșta profunditatea și serioșitatea. Dar în prim'a linia sũnt chiamașii aceia sê cugete cari aũ ocãrmuirea țerei în mâna.

În capitoliu urmatori arata relele de cari suferã țer'a, respective poporul și cari causeza acea mișcare nefavoritșre a poporului român. Ne descrie în colori viș și convingatșre relele aduse prin emigrașuni și imigrașuni, relele higienice, paludismul, morburile, alimentarea poporului nesuficienta și nehygienica sustinuta cu deosebire prin posturile îndatinate la Români, alcoolismul, starea nehygienica a locuinșelor țeranesce etc.

Pe când ras'a romãna decresce în proporșie cu elementele straine și cu deosebire cu ovreii, această totodată și degenerãza în urm'a multor rele ce apasa greu asupra poporului. Strainii cari imigrãza în țera, sêu

exploată toate resursele de câștig, sciu storce poporul, carele pe încetul devine serac. Acésta seracia este cauză a traiului reu, a degenerării tipului românesc, este cauză a stagnării progresului moral și spiritual, este în urma cauză a că poporul nu se pôte redică din starea elotica. Câștigul bietului țeran nu ajunge pentru a susține viața familiei, lipsurile de di îl silesc a se angaja la greutăți ce nu le pôte suportă, adese îl dau prada în mână a usurarilor fără inima ce speculează la decaderea lui. De aci urmăza corupțiunea și alte o mulțime de rele ce bantuiesc societatea și ataca și cele mai sante simțiminte.

Pe lângă seracia țeranului muncitor se mai aliéza traiul cel reu la care este condamnat de-o parte prin seracia, ier de alta parte prin posturile prescrise de biserica.

Este apoi lucru tare firesc cumca un corp lipsit de nutremântul necesar se lipsesce de-o data de putere, nedispensvera la muncă a fizica, de voia, de curagiu și de energia, este urmare fireasca că omul lipsit de hrană necesaria se nu póta produce aceea ce ar trebui și în urma se degenezeze chiar fizice.

Dar me opresc aci.

A descrie opul dlui Istrati mai pe larg ar fi identic cu a-l reproduce cel puțin pe jumătate. Atâte date interesante, atâte observări nimerite, atâte sfaturi sănătoșe și românesci. Déca cineva voiesce se-l cunoșca mai de aproape, nu-i pot recomanda alta decât se-l cetesca și se-l studieze.

Se pôte cumca dl Istrati este în unele pareri cam pesimist, inse dupa a mea parere nu strica nimica, ci cu atât mai bine. Mai bine se se descrie relele ce bantuie poporul român în trasuri mai pesimistice decât optimistice.

Cesti'a este a constatá relele ce împedeca dezvoltarea Românismlui și a lucră la delaturarea și estirparea lor.

Acésta o voiesce și doresce autorul și cât de nobila este acésta voința și dorința!

Dar am diș mai sus cumca cartea dlui dr. Istrati nu are însemnatate numai pentru frații de dincolo, dar în mare parte și pentru noi de dincóce.

Poporul nostru rustic în mare parte este supus la acele suferințe, la acele greutăți, la aceleși neajunse și lipsuri și la aceleși condiții de viața. Dar și mai mult. De țeranul nostru nu se îngrigesce nimene cu acea caldura și cu acea iubire ca de țeranul din Români'a. Guvernul nostru nu se interesăza de prosperitatea și înmulțirea poporului nostru. Acésta sarcina cade numai pe umerii lui proprii, și Dómné! grea este acésta sarcina pentru un popor serac. Ar fi bine când și la noi s'arú face studii de acésta natura; când s'arú cautá relele ce ne bantuie și doftoriile pentru vindecare. Strainismul și respective ovreismul la noi este mai amenințator pentru elementul românesc decât în Români'a, pentru că are protecțiune și ajutor.

Dara sperăm cumca și la noi se vor face pașii ce au început a se face în Români'a pentru întarirea și asigurarea elementului românesc. Cu voința firma și resoluta toate se pot face.

Pâna atunci îți recomând, iubite cetitoriule, sacrifică atâte spese și atâta timp și cumpera și cetesce cartea dlui Istrati, și süm convins cumca nu vei regretá nici o data aceste sacrificii.

Dr. A. P. Alexi.

G â n d i r i.

La unele femei greșel'a mai mare e, că identifica prieten'a cu — amórea.

O fericire exista pentru ori care ființa în lume. Dar

sbiciuirile destinului și orbirea patimelor o fac se tréca pe lângă fericire, făr' a o vedé.

Cine n'a pațit dureri, nu va sci prețui bucuriile.

O flóre alba se fia simbolul sufletului femeiesc. Pudic și curat se tréca toate restristele sorții și când brazde grele s'au sapat pe fața femeii — sufletul ei pastrând fraged'a curafia o va redică mai sus de toate frumusețile lumesci.

Tineret'a e privilegiul speranțelor, și al — nebuniilor.

E în fire acea simpatia, ce léga sufletele a dóue ființe, ce abiá se zarira.

Nimic nu e mai dureros, ca surisul ce-l areți lumiei, pâna ce inim'a ți-e inundata de lacrimi.

În o lacrima tacuta, zace adese mai multa durere, decât în cel mai tânguios plâns.

Nu ride aușind că: dela amor pâna la ura, e numai o pașire scurta. De te vei convinge cândva, se scii că ai perdut cea mai frageda simțire.

Tacerea nopții e cea mai discreta prietena, a celor ce sufer.

Esista numai un singur amor, din a cărui raze și calduri ne putem nutri o viața întréga.

La ce mai folosesc suvenirile fericite de ieri, când astași ne fac se le blastemăm?

Uitarea e cea mai impacata realitate a vieții.

În traiul teu fii vesta ca lun'a, curata ca crinul, piósa ca copilul — și nu vei trece neclvetita, de-ai fatalismul a displacé propriului teu secs. Trebuie numai o limba se arunce spurcatul seu venin — și cinstea, reputațiunea ta onesta, se va întina.

În aspirațiunile séu afacerile tale, nu fi pré idealist, căci în curénd lumea și frumusețile ei îți vor împare pustie descolorate.

Ori ce răni se pot vindecá — afara de acele ce dá o inima altei inime, séu inim'a șișei.

Sub un exterior rece se resboiesc adese patimele mai infocate.

Iubirea fără fidelitate, e ca o flóre fără miros.

Fidelitatea fără iubire, e fórea ce cresce în fundul prapastiei.

Binele primit îl uităm îngraba, dar binele ce am facut noi cuiva, stă neclatit în mintea noastră.

Un caracter stoic se forméza numai prin probe multe și grele.

Sub influința unei persóne virtóse, instinctele rele ne pier, ier simțimintele nobile se desvólta pe di ce merge.

Sânt simțiri ce nu se pot descrie, căci nemarginirea lor e ca vecinic'a.

A traí nu este a fi fericit, a traí este a luptá și-a se frânge pentru un scop, care nici o data nu se mai ajunge... A traí, însémna a crede, a sperá, a visá și-a iubi; a plânge, a fi înșelat și-a suferi gróznic. Și ierași a se redică, a iubi de nou, și-a se înșelá de nou — și tot așa pâna la mórté...

Emilia Lungu.

Sinodul archidieceasan din Sibiu.

Ședința X. În acésta ședința se începe desbaterea asupra bugetului pe anul 1882. Proiectul dupa care ca percepțiuni figuréza 80,631 fl. 20 cr. și ca erogațiuni 58,326 fl. 4 cr. se primesce cu unele modificări neesențiale.

Ședința XI. Continuându-se desbaterea bugetului pe anul 1882, între altele s'a votat și o suma de 400 fl. ca chiria pentru localități de cancelaria, și așa referinții din diverse senate devin în pozițiunea de a nu mai umblá cu actele pe la cuartirele proprie, ci-și vor

avé cancelaria anumita unde își vor pute pregăti referadele.

Tot odata se decide ca asesorilor onorari când particpa la ședințele plenare să li se rebonifice spesele de drum și să li se solvësca diurne.

Presentându-se proiectul despre arondarea protopresbiteratelor în archidieceasa, acela se primesce en bloc. Dupa acest proiect numărul protopopiatelor în archidieceasa va fi 35 până aci aũ fost 41. Tot odata se insarcinêza consistoriul a-l pune numai decât dupa publicare în lucrare.

Pentru acoperirea cuotei, cu care contribuie archidieceasa la susținerea organismului consistoriului metropolitan pe 1881 se votêza 1300 fl. și tot atâta pro 1882.

Referitor la referadele esactorale, consistoriului i se pune la dispușețiune 1200 fl.; și acêsta din cauza, că întregirea postului de referinte nu este încă la timp.

Ședința XII. Venind la desbatere propunerea facuta prin dep. Ios. Pușcariu în ședința VI, sinodul decide ca caus'a să se cerceteze prin consistoriu, care apoi va avê să raporteze la sesiunea viitoare.

Referând comisiunea pentru bugetul cassei și cea petiționara, și cu aceste agendele sinodului din acest an fiind finite, președintele prin o cuvântare acomodata declara sesiunea de închisa. *Coresp. II.*

Literatura și arte.

„**Novel**“ de N. Gane. Anunciaram deja mai de mult eșirea unei colecțiuni de romane de dl N. Gane, atunci înse încă nu o veduram, dar dupa ce ni s'a tramis, revenim cu placere. Acêsta colecțiune, tiparita la Iași în tipografia Naționala, se împarte în două volumuri mari, primul de 317 pagini, al doile de 341. Volumul prim cuprinde următoarele romane: Domnița Ruc-sandra, Fluorul lui Ștefan, Piêtr'a lui Ozman, Comôr'a de pe Rarău, Privighietorea Socolei, Vênătorea, Aliuța, Hatmanul Baltag, Șanta, Astronomul și Doftorul; în al doile volum gasim aceste: Doue Nebunii, Ducea Balasa, Petru Rareș, Petrea Dascalul, Andreiu Florea Curcanul, Ochii mamei, Cânele Balan, Sfântul Andreiu. Tôte aceste sânt scrise în o limba plina de frumuseți originale române, care revêrsa asupra întregii lucrări un farmec dragalăș. De aceea recomandăm cu totadinsul acêsta colecțiune de romane atențiunii publicului cetitor.

„**Cavalerul**“ . Sub titlul acesta a aparut în editur'a lui P. Cieslar în Graz o carte care cuprinde o învețatura despre regulile buneicuvințe la diferite ocașuni, introducere în societate și în secretele culturai sociale, modul cuviincos de a se purtă și a conversă în societate, dupa cum se pretinde dela barbatul cult, de Quintiliu Nicolescu. Acêsta lucrare menita pentru tinerime se recomandă prin sine ênsași; deci n'avem decât să felicităm ideia, care a nascut'o. Se afla de vândare în editur'a numita, cu prețul de 1 fl.

La Sibiu în editur'a eredei de Closius a aparut ierăși o broșura de literatura populara. Acêst'a pörta titlul: „Negru-Voda și Manole“ séu „Manastirea Argeșului“, care conține cunoscut'a legenda populara din colecțiunea dlui V. Alecsandri. Pagin'a titulara are și o ilustrațiune, care represinta manastirea numita. Prețul 8 cr.

„**Opincarul**“, sub acest titlu a aparut la Bucuresci un studiu scris în graiul viu al poporului de dl Gr. Jipescu, în care se arêta cum este și cum trebuie să fie țeranul. Acest studiu care formêza un volum de 10 cöle se afla pus în vândare pe la librării, pe prețul de lei 2.

Diuaristic. „*Desteptarea*“ din Lugos, a încetat de a mai aparê din caus'a multelor restanțe de abonament. — „*Stindardul Tergovistei*“ se numesce un diuar ce promise a eși de doue ori pe septemâna în oraș, cu același nume al României. — „*Ajutorul*“ este titlu unui nou diuar ebdomadar ce a început să apară în Craiova; el este organul Societății de binefacere cu același nume.

Biserica și școla.

Dieces'a Orăđii-mari. Dl Georgiu Ardeleanu s'a numit protopop de Codru și paroc în Homorodul de mijloc. Dl Emanuil Pelle s'a numit paroc în Terebesci. Dl Adalbert Pituc s'a numit adm. parochial în Galșa. Dl Ludovic Marcuș s'a dispus de coadjutor lângă be-trânul și meritatul paroc de Madaras Rmul Ioan Szere-my. Dl Georgiu Marianu preot nouordinat fu dispus de adm. parochial la Presaca în locul dlui Petru Papă care s'a numit adm. parochial la Negru. Ioan Dobê s'a numit cantor-invețator ruten în Leta-mare. Georgiu Munteanu s'a numit cantor-invețator în Giriș. Pentru complenirea parochiei de Macău, devenita vacanta prin mörtea fostului paroc Alesandru Kabay, s'a scris concurs cu termin de 31 maiu a. c. — S'a adus statu diecesan, ca acei preoți, cari recurg pentru căștigarea cutarui beneficiu parochial, și dupa căștigarea aceluia înainte de a-l ocupă abdic de acêl'a, să solvësca fondului preoților deficienți o muleta de 50 fl., la din contra abdicarea nu va fi primita.

Gimnasiul din Beiuș. *Ratiociniu public.* (Continuare.) În favorea gimnasiului de Beiuș au contribuit încă pe 4 ani: Gregoriu Făsy paroc în Maraș 10 fl.; — din Finiș pe 4 ani: Antoniu Palladi paroc 10 fl., biseric'a gr. cath. 5 fl., poporeni 15 fl., iera odata pentru totdeuna dela unii poporeni 4 fl. 50 cr.; — din Pomi odata pentru totdeuna: Augustin Pelle paroc 5 fl., Gavril Barbur 4 fl., Georgiu Pteancu 3 fl., cas'a bisericeii 10 fl., cas'a școlei 5 fl., Luca Popu 50 cr., Mihătru Moldovanu 50 cr., Ioan Barbur 50 cr., Costan Barbur 60 cr., Georgiu Lupuș 50 cr., Mihail Lazar 50 cr., dela poporeni 14 fl. 42 cr. — Ciriace Barbulu archidiacon onor., protopop-paroc în Lipou odata pentru totdeuna 40 fl. în oblig.; — Augustin Antal ADiacon onor., protopop-paroc în Beiuș pe 2 ani 50 fl.; — din Carașeu pe 4 ani: Timoteiu Varga preot 1 fl., cas'a bisericeii 2 fl., iera dela Mihail Rad și Porcișman odata pentru totdeuna 8 cr.; — din Culețul-mare odata pentru totdeuna: cas'a bisericeii 10 fl., poporeni 10 fl.; — Petru Ciceronescu paroc în Vereșmart odata pentru totdeuna 25 fl.; — din B-Ujlak odata pentru totdeuna cas'a bisericeii 5 fl., Ioan Popovicu paroc 2 fl., Nicolau Platin 5 fl., Gregoriu Borz 2 fl.; — din Cs. Uifaleu odata pentru totdeuna: Ioan Szabó preot 5 fl., Paul Dunca 5 fl., Georgiu Tamaș jude com. 1 fl., Vasiliu Dunca jun. 50 cr., poporeni 8 fl. 70 cr.; la olalta: 261 fl. 10 cr., cu totul: 1223 fl. 9 cr. afara de sum'a de 741 fl. 50 cr. publicata în list'a subscrișului. Observăm că la sum'a de 120 fl. 30 cr. publicata în numărul 24 al „Familiei“ s'a omis dl Demetriu Rusu paroc gr. c. în Tievaniul-mare, carele a oferit 1 fl. pe timp de 4 ani. *Silviu Reșeu.*

Din Caransebeș primim aceste șire: Sinodul aradan a respins împărțirea fondurilor comune ale acestor doue diecese. Li-i ușor domnilor din Arad a manipulă cu banii nostri, dară ne vine greu a ne deține averea și dreptul nostru. Vom vedê ce va dice congresul, la care se va subșterne caus'a. Fi-va și el așa de nedrept față cu noi?

C e e n o u ?

Moștenitorul de tron Rudolf și soçi'a sa principes'a Ștefania aũ sosit la Budapesta mercuri dupa

międadi la 4 ore, și au fost primiți cu mare pompa, executându-se în toate program'a publicata și de noi în nrl trecut. Altețele Lor se vor rentorțe la 23 în Schönbrunn și de acolo la Praga. Mitropolitii și episcopii români și deputațiunea bisericeii gr. or. române s'au primit în audința joi.

Încoronarea regelui și reginei României, precum se scie, va avé loc duminica în 10/22 maiu la Bucuresci. Corón'a regelui e din oțel, luat din un tun ocupat la Plevna, se facti în arsenalul din Bucuresci sub supraveghiarea dlui colonel Christodorescu; corón'a reginei e de aur și a fost comandata la Paris. Vor luá parte la serbarea încoronării și principele ereditar de Hohenzollern Leopold, fratele mai mare al regelui Carol I, împreuna cu doi din fii, principii Ferdinand și Carol. Colón'a ungara din Bucuresci pregatesce pentru serbările de 10 maiu un car fôrte mare în mijlocul căruia va sta o femeia represintând Ungari'a, privind în stâng'a la Panonia și avénd în mân'a drepta un paloș. Carul va avé patru stêlpi viui, represintând cele patru stări sociale din Ungari'a. Înaintea carului vor merge doi unguri îmbracați: unul ca magnat ungar și altul în costum național, purtând stégul unguresc roșu, alb și verde, și tricolorul român. În urm'a carului vor urmá membrii coloniei în ținuta de gala. Din diuarele dela Bucuresci mai aflám, că se vor stabili pe diferite puncturi ale percursului cortegului regal loge și estrade pentru particulari. În cortegiu corporațiunea tipografilor va duce pe car o mica mașina de tipar, din care pe timpul defilării, vor eși imprimate; câțiva lucratori în costum de tipografia vor conduce mașin'a și în urma vin tipografii în ținuta de gala. Societatea comercianților de beuturi spirtoșe va avé în cortegiu un car de o lungime de 4 și jumetate metri și de 2 metri lațime cu 6 cai, cu doi surugi în costume naționale. În car va fi aședata o bute vapsita în culori naționale și la cana o româncă dând cu ol'a vin la niște țerani aședați de ambele părți ale butei. Foile de vița nu vor lipsi ca ornamentare. De asemene, în timpul defilării, un cazan mic de rachiu va lucrá și în urm'a carului vre-o douăzeci de baeti în costumele lor de cărciuma cu fot'a dinainte. Carul va fi urmat de comercianții de beuturi spirtoșe. Societatea dramatica a teatrului Național va luá asemene parte la acésta mare serbare. Toți actorii, în costume de teatru, vor merge calare urmați de mai multe care cu actrițele române tot în costume de teatru. Ceea ce inse va straluci prin splendorea, bogati'a și frumusețea sa va fi carul giuvaergilor. Ni se spune, scrie „Press'a“, că aceștia pregatesc un car elegant în care va fi aședata o femeia, ornata de sus pâna jos în diamante și giuvaericele scumpe. Un diuar frances din Bucuresci scrie, că regatul se va împodobí cu o noua decorațiune: „Corón'a României“, par că n'arú fi de ajuns decorațiunile de pân'acuma. Carul lipscaniilor și croitorilor de dómne va costá vr'o 15,000 lei; el va fi tras de 8 cai, pe care va calari câte un calareț; s'au pregatit pentru împodobire stofele cele mai alese.

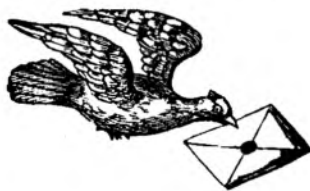
Sciri personale. Dni *Mocionesci* nu primira mandat pentru conferința din Sibiu, căci — conform unei depeșe publicate în „Luminatorul“ — dnia lor (Antoniu, Georgiu, Alesandru și Eugeniu Mocioni) între împregiurările de astadi nu aflara oportuna acea conferința, „în interesul bine priceput al românilor“. — *Dl Mihai Stoica*, oficier substitut, este promovat de locotenente în a 13-le regiment de artileria, cu garnison'a în Timișóra. — *Dl dr. Demetriu Magdu*, avocat în legile comune și cambiale, a deschis cancelaria în Arad.

Hymen. *Dl Petru Iovin* mare industriaș în Timișóra, la finea lunei trecute și-a serbat cunun'a cu

dr'a Ecaterin'a Seimanu, fic'a dlui proprietar Vladimir P. Seimanu, asemene din Timișóra.

Necrológe. *Demetriu Muresianu*, învețator în Jidani, comitatul Satumare, dieces'a Orađii-mari, a re-pausat la 12 maiu, lasând doi orfani și veduv'a-i în gele. — *Dl E. N. T. Pucea*, de origine din comitatul Arad, în urma notar în comun'a Bania, fostul comitat Severin, a încetat din viața, la 3 maiu. — *Pavel Traila*, preot gr. or. român în Tievaniul mic, comitatul Caraș, a încetat din viața la 23 aprilie, în etate de 62 ani, și în al 31-le al preoției sale, plâns de fiii sei Vasilie și Vichentie, de nurorile sale Sofia n. Balea și Maria, de nepótele sale Ana, Silvia, Ersilia, Maria și de nepotul seu Pavel. — *Aureliu Ioanovicu*, jurist în anul III la universitatea din Budapesta, fiul parintelui protopresbiter gr. or. al Fagetului în Caraș, a murit în Faget, la 5 maiu în etate de 19 ani.

Post'a redacțiunei.

Colo'n vale. S'a admis. Inse numai mai târđiu. Articoli de foileton din viața sociala, literaria și artistica de acolo amu puté întrebuiță mai de graba.

Lulu. Bucuros amu fi publicat'o, de ni-ai fi tramis'o când a avut interesul notății,

dar pe când o primiram, a devenit lucru vechiu. De alta-data ne rogám se ne scrii îndata, macar și pe scurt.

Chiamarea femeii. Acusi.

Caransebes. Locul e îngust, deci nu se póte cuprinde cu meditațiuni lungi.

Elas. Vom întrebuiță unele dên versurile tramise. De alta-data scrie toate pe hârtia separata.

Gherla. Din nr. 79 din 1880 nu mai avem nici un esemplar.

Versurile: Doina, Vrut-a tat'a sé me 'nsóre, Cântece populare, Irinuca cea frumoșa, nu se pot întrebuiță.

Proprietar, redactor respundător și editor:

IOSIF VULCANU.

LOC DESCHIS.

Rumänische Kunst-Dichtungen

übersetzt von

THEOCHAR ALEXI.

Prețul unui esemplar 1 fl.

Un destin fatal a voit ca acésta publicațiune sé apara tot de-odata cu opul

Rumänische Dichtungen

de

SYLVA CARMEN.

Fatalitatea a mers și mai departe și a dispus, ca ambele publicațiuni sé póte aprópe unul și același titlu, provocând astfel presupunerea, că și cuprinsul lor ar fi unul și același.

N'am avut nici odata cutezanța de a pune în comparațiune cartea editata de noi cu opul eșit din o péna ilustra și augusta.

Totuși inse ne luám voi'a de a recomandá, ca un studiu interesant, cetirea publicațiunii nóstre. Se póte comandá la toate librarile, precum și la subsemații.

LÖW GERULA & Comp
Tipografi-Editori Brașov.

INSERȚIUNI.

Numai odata

se ofere o ocaziune asid de favorabila de a procură un orologiu escelent cu jumetate de pretiu.

Desfacere grandioasa.

Raporturile politice, care s'au ivit în întreg continentul Europei, n'au lasat neatinsa și Elveți'a. Consecința a fost emigrarea lucratorilor în masse, care a periclitat existența fabricilor. Și fabric'a reprezentata de noi, care e cea d'ântăiu și cea mai însemnata fabrica de orolôge, a închis de ocamdata fabric'a sa, încredințându-ne pe noi cu vândarea fabricatelor sale. Aceste așa numitele orolôge de buzunariu Washington sunt cele mai bune pe lume, sunt foarte elegant gravurate și înfrumșetate și lucrata după sistema americana.

Tôte orolôgele sunt repassate (esaminate) pe secunda și garantăm pentru fia-care 5 ani.

Ca dovêda a garanției sigure și a solidității celei mai severe, ne obligăm prin acêst'a în public, că suntem gata a reprimi și schimbă fia-care orologiu ce nu convine.

1000 remontoir de buzunariu fără cheie de întors la tôrta, cu mantela de cristal, regulate cu acurateța estraordinara pe secunda; afara de acêst'a aurite prin electro-galvanism nou, dimpreuna cu lanț și medalion etc., prețul de mai nainte fl. 25, acum numai fl. 10.20 de unul.

1000 ancore esemplare de lucș din nickel-argint, pe 15 rubinuri cu cadranuri în email, aretator de secunde, sticla lata de cristal, mai nainte cu fl. 21, acum: numai fl. 7.25 de unul, tôte repassate pe secunda.

1000 orolôge-cilindre înfrumșetate în capsula de nickel argint, cu sticla lata de cristal pe 8 rubinuri foarte fin repassate, dimpreuna cu lanț, medalion și cutia de catifea, mai nainte fl. 15; acum numai fl. 5.60 unul.

1000 orolôge ancore de argint veritabil de 13 loti, probat de oficiul monetariu c. r. pe 18 rubinuri, afara de acêsta aurite

prin electricitate foarte fin regulate. Orolôgele au costat mai nainte fl. 27 acum numai fl. 11.40 unul.

1000 orolôge remontoire Washington de buzunariu din argint greu și veritabil de 13 loti, probat la oficiul c. r. de punciera, pe lângă garanție severa repassate pe secunda, cu mecanism din nickel așa în cât orolôgele aceste n'au nici când lipsa de reparatura. Orolô ele aceste au costat mai nainte fl. 35 și astăzi se capeta cu pretiul fabulos de estin numai cu fl. 16. Afara de acêst'a lângă fia-care orologiu se da gratuit un lanț medalion și cutia de catifea.

1000 orolôge pentru dômne, de aur veritabil cu 10 rubinuri, mai nainte cu fl. 40, acum cu fl. 20.

1000 orolôge remontoir de aur veritabil pentru domni seu dômne, mai nainte cu fl. 100, acum fl. 40.

650 orolôge de parete cu încuadratura de emailul cel mai fin și cu mecanism de sunat, mai nainte cu fl. 6 acum fl. 3.75 unul repassat.

650 orolôge desteptătôro cu aparat de larma, foarte fin regulate, aplicabile și ca orolôge pe masa de scris, mai nainte fl. 12 acum numai fl. 4.30.

650 pendule cu lucru foarte fin de sculptura în casulii înalte gotice de lemn, de întors în fia-care a opt'a di, regulate în pe secunda, foarte frumoșe și imposante; de ôre-ce un astfel de orologiu și în 20 de ani mai are preț îndoit, se nu lipsesca astfel de orologiu din nici o familie, mai cu sêma pentru că astfel de piesa de cabinet este decor în fia-care locuința. Orolôgele aceste costau mai nainte fl. 35, acum numai fabulosul preț excepțional de estin de fl. 15.75 unul.

Comandând cineva orolôge pendule are se adauge și o arvuna.

Adres'a :

Desfacere de orolôge

a

5-6

Fabriciei de orolôge FROMM.
VIENA, Rothenthurmstrasse Nr. 9, Parterre.

Auditi, vedeti si mirati-ve!

Marfurile de argint Britania dela o masa concursuala a unei mari Fabricice de argint Britania, devenite fahita, se dau cu ori ce preț seu mai bine dis gratuit. Tramițând fl. 7.— în bani gata seu cu rambursa, ori cine primesce urmatôrele 50 obiecte cu a patr'a parte din valôrea reala, și adeca:

Bucăți	6 Cuțite de masa escelente, manunchiu de argint Britania cu cuțituri adeverat englesesci	50 obiecte au costat mai nainte 25.— și costa acum numai fl. 7.—
"	6 Furculițe de cele mai fine, argint Britania, dintr'o bucată	
"	6 Linguri de mâncare de argint Britania, grele și masivo	
"	12 Lingurițe de cafea de argint Britania, de cea mai buna calitate.	
"	6 Sustitôtore de cuțite de argint Britania, de cea mai buna calitate	
"	1 Lingura mare de lapte de argint Britania, masiva	
"	1 Lingura mare de supa de argint Britania grea	
"	9 Tave de prezentat ciselate foarte fin	
"	2 Stesnice pe masa de salon Britania pline de efect	
"	1 Corfa de pâne masiva de argint Britania	

Tôte 50 obiecte sunt fabricate din cel mai fin și cel mai solid argint Britania, care este unicul metal ce esista pe lume, care în veci rămâne alb și nu se pôte deosebi de argintul adeverat, nici după e folosire de 30 ani: pentru acêsta garanțea.

Afara de aceste mai sunt:		
18 cuțite, furculițe și linguri de arg. Brit., câte bucăți tôte 18 la oalata		fl. 3.75
6 linguri mici de cafea	" mai nainte cu fl. 3.— acum numai	" 1.—60
1 lingura de supa	" "	" 1.—50
1 tave	" "	" 1.50
6 sustitôtore de cuțite	" "	" 1.50
1 cutia de zăchar	" "	" 1.20
1 parche stesnice mai mari	" "	" și fl. 3.
1 clopoțel de mēsa	" "	" 4.— acum numai
1 pașar de ôte	" "	" 1.—30
1 pipernița și salnița	" "	" 2.—75
1 carafine p. oțet și oleiu	" "	" 4.50
1 unēlta de foc grea de pus pe mēsa mai nainte cu	" "	" 3.— acum numai

Canne de cafea și thea a fl. 2, 2.50, 3, 4, clesce de zăchar a cr. 35, 50, 80, fl. 1, cutii de zăchar a fl. 2, 2.80, presarator de zăchar a cr. 25, 40, 75, 90, fl. 1, carafine de oțet și oleiu a fl. 2, 4, cutii de unt a cr. 75, 95, fl. 1.70, 2.80, 3.25 4.— âncea și alți articoli nenumerați.

Ca dovêda, că annunciul meu

nu este insielatoriu

me deoblig prin acêsta în public, deca marfa nu convine, a o renitôre fără nici o greutate. În drept la epistolele de mulțamita, ce mi-au venit, și pe cari îmi voi permite a le publica succisiv. — Cine dôtorece deci a primi pe banii sei o marfa buna și solida și nu lapeditura, sê se adreseze numai câtra

5-6

A. FRAISS,
VIENA, Rothenthurmstrasse nr. 9, vis-à-vis de palatul archiepiscopesc.